

dem, der ønskede Realafgangseksamen som Optagelsesbetingelse. I det Lovforslag, jeg har haft den Ære at forelægge, er Realafgangseksamen ikke sat som Betingelse. Jeg hørte ganske vist i Gaar Aftes, at det ærede Medlem Hr. Valdemar Nielsen med stor Emphase Gang paa Gang sagde, at Realafgangseksamen her var sat som Optagelsesbetingelse. Det er den ikke. Derimod er der sat som Optagelsesbetingelse, at den paagældende har en Modenhed og en Kundskabsmængde, som svarer til Kravene ved Realafgangseksamen. Naar det er sagt, at der samtidig er givet dem, der har taget Realafgangseksamen, Ret til at søge Optagelse uden særlig Prøve, og naar man har valgt Realafgangseksamens Kundskabsmængde og Modenhed som Omfang, er det i høj Grad for at skabe et ensartet Grundlag ved Optagelse i Seminarierne. Det er jo det, man fra Seminariernes Side lider mest under, at de, der søger ind paa Seminariet, er saa uhyre forskellige i deres Grundlag, saaledes at der gaar en stor Del af Undervisningstiden med at faa dette Grundlag gjort nogenlunde ensartet. Det ærede Medlem Hr. Klaus Berntsen og ogsaa det ærede Medlem Hr. Chr. Søgaard mente i dette Lovforslag at se et Fremstød fra Eksamensindehavernes Side. Det er ganske mærkværdigt, at de ærede Medlemmer kan se saaledes paa det, thi det Grundlag, hvorpaa vi nu lever, og som vi jo ogsaa har levet paa i hele den Tid, da Venstre har været ved Magten her i Landet, er det, at man med Realafgangseksamen har Ret til at gaa ind i Seminariets 2den Klasse. Altsaa en saadan Forret giver man nu om Stunder den, der har Realafgangseksamen, at man endogsaa giver ham Lov til at overspringe 1ste Klasse. Her er kun Tale om, at han, i Besiddelse af sin Realafgangseksamen, maa have Ret til at komme ind i Seminariets 1ste Klasse. Nu har det ærede Medlem Hr. Chr. Søgaard ytret Angst for, at saa vil de med Eksamen i Forvejen besætte alle Pladserne, og naar saa de uden Eksamen kommer til Optagelsesprøve, vil der ikke være Adgang for dem. Jeg tror, at det er en ganske forkert Opfattelse fra det ærede Medlems Side, jeg kan ikke vel tro, at man paa Seminarierne skulde have en saadan psykologisk Opfattelse, at man paa Forhaand vilde give dem med Eksaminer Adgang og lade haant om dem, som indstillede sig til Prøven. Jeg tror tværtimod, at Seminarierne vil bære sig ad paa den Maade, at de vil udtage dem, de synes bedst om, og som synes dem bedst egnede blandt dem, der indstiller sig til Prøverne, og at

de saa først, for at udfylde Hullerne i deres Klasser, vil gaa til at tage dem med Real-eksamen. Jeg tror, at Udviklingen vil føre med sig mange Steder, at de, der har Realeksamen, ganske simpelt vil nødes til ogsaa at indstille sig til Prøven, hvis der er en stor Tilstrømning til Seminarierne og det er vanskeligt at komme ind paa dem. Det Forslag, der her er forelagt, er altsaa langt fra nogen Forret, der tildeles dem med Eksaminer, tværtimod, det er en Nedgang i Rettigheder for dem, som har Eksaminerne.

Men Hovedspørgsmaalet med Hensyn til Optagelsesprøven har jo været dette, om de paagældende skal kunne Sprog eller ikke. Der er foruden fra mit Partis Side ogsaa fra de Radikale, fra de Konservative og ligeledes fra nogle indenfor Venstre givet Tilslutning til, at der bør være Sprogundervisning i Seminariet. Altsaa, de tre Partier har givet fuldstændig Tilslutning til det, fra Venstres Side har man vel nok mest udtalt sig for den fakultative Ordning. Men naar man ønsker en Sprogundervisning paa Seminariet, saa maa deraf ganske naturnødvendigt følge, at man ogsaa maa være stemt for, at der kræves nogle Sprogkundskaber ved Optagelsen, for med en 4-aarig Uddannelsestid, hvor man skal lære en Masse nye Ting og desuden skal lære praktisk Skolegering og indføres i Pædagogik og Børnepsykologi, kan der ikke blive Tid til at lære to Sprog, hvis der skal være Tale om at lære dem blot nogenlunde ordentligt. De, der ønsker at faa Sprogundervisning paa Seminarierne, maa drives af Nødvendigheden til at forberede sig, saa de kan noget Sprog, naar de møder. I de Optagelsesbetingelser til Seminariet, som man nu har, kræves Kundskab i de almindelige Folkeskolefag, men foruden disse Fag er Matematik jo allerede optaget, saa det er kun et næste Skridt, vi skal gaa, naar vi vil optage Sprog. Nu ved jeg vel, at det, der er den største Hindring for, at man vil bøje sig for dette aldeles selvfølgelige Krav, er, at Lærerne paa Landet efter den Uddannelse, de nu har, ikke kan Sprog. Man ønsker at bibeholde det Forhold, at en ung Mand eller en ung Pige fra Landet kan blive i deres Hjem og forberede sig til Optagelse i Seminariet. I det Lovforslag, jeg lige har omtalt, som daværende Undervisningsminister Hr. Enevold Sørensen fremsatte, gik man ud fra, at et ungt Menneske maatte anvende halvandet Aar til at forberede sig til Optagelsesprøven til Seminariet — halvandet Aar. Man regnede, at denne Tid skulde anvendes, dels til at be-